

MWSZT Tábori élménybeszámoló - 2005 Fonyód

2005 június 18-27-ig rendezték meg Fonyódon a VI. Williams szindróma tábort. Először vettünk részt, hiszen kisfiúnkról, Gergőről idén januárban derült ki, hogy Williams szindrómás. Nagy várakozással indultunk, hiszen olyan sokat emlegették már a gyerekek és a felnőttek is a tábort a szombati szenzomotoros tréning és hidroterápia foglalkozásokon.

Június 18-án, szombaton kezdődött a tábor rögtön egy finom ebéddel (jó kezdet!!!). Ebéd után szülői, segítői és gyógypedagógusokkal történő megbeszélés következett, amely alatt a gyerekeknek ismerkedési játék volt a sportcsarnokban, amihez később mi szülők is csatlakoztunk. E közös „örjögés” hagyománnyá válását ezután már szinte minden este „kikönyörögték” a gyerekek.

Vasárnap indult a "munka". Két csoportra oszlottak a gyerekek, "nagyokra" és "kicsikre" és párhuzamosan zajlottak a mozgásfejlesztő foglalkozások az uszodában, illetve a tornateremben. Szerencsés volt, hogy a közeli gimnáziumban egy épületen belül tornaterem és medence is volt. Ha Tervezett Szenzomotoros Tréning (TSMT – Kováts Anikó) volt a tornateremben, akkor az uszodában speciális úszásoktatás folyt (Fischerné P. Theodóra), míg az uszodai Hidroterápiás Rehabilitációs Gimnasztikával (HRG) egy időben, a tornateremben az idei tábor egyik nagy sikerű újdonsága, az igényfelmérések alapján főleg a nagyobbaknak tervezett zenés torna történt, melyet azonban a picik, sőt közkívánatra a szülők is nagyon élveztek. Délelőttönként, reggeli után, gyorsan "magán-zeneterápiát" tartottunk mi anyukák a két legkisebbnek. Utána igyekeztünk a tornára, majd a tornateremből átsétáltunk az uszodába. A délelőttök mindig így zajlottak.

Délután a fiúnk két éves korára tekintettel jó hosszú csendespihenőbe burkolódtunk a kiadós ebéd után, így sajnos nem tudtunk részt venni a zene-, dráma-, és művészetterápiákon. Ezek a programok kisebb csoportokban zajlottak több helyszínen sok-sok segítő (zömmel gyógypedagógus, és egyéb hallgatók) részvételével, így tényleg mindenki a saját életkorának és szükségleteinek megfelelően tudott részt venni rajtuk. A csendespihenővel egy időben fakultatív foglalkozások voltak (zenei fejlesztés, ének tanulás – Farkas Magdolna, illetve számítógépes oktatás – Várhelyi Ferenc, Fodor László), még a „normál órarendi” foglalkozások előtt, a pihenni nem akaróknak. Az elmondások és az ajtónkon beszűrődő hangok alapján, ezeket a foglalkozásokat is nagyon élvezték a gyerekek. A tapasztaltabbak már nagy örömmel fogadták utána a drámaterápiát (Zsalakovics Anikó, és Geltz Péter), a zeneterápiát (Vargha Katalin), vagy a képzőművészeti terápiát (Barták Csaba, Pintye Mariann).

Vacsora után nagy "örjögés" és szülői torna volt a szálloda előtt álló hatalmas sportcsarnokban. Utóbbi a kicsik zenés tornáján felbuzdulva indítottuk be, sokak kívánságára, és a jó hangulatú zenére bizony a gyerekek közül is többen csatlakoztak a fárasztó napok végén is. Éjszakánként mi felnőttek szaunáztunk, boroztunk, "kipihentük" a nap fáradalmait, hosszú eszmecsereket folytatva. Ezekhez jó alapot szolgáltattak a három estén levetített filmek, amik a Williams szindrómát mutatták be több oldalról.

Június 23-án, csütörtökön egy fantasztikus és igen jól szervezett kiránduláson vehettünk részt Bogláron. Városnézés kisvonaton (jó gyakorlat a hiperakuszis legyőzésére), kiállítás és templomnézés, majd a Szent-Iván napi búcsú tette igazán színessé a programot. A gyerekek nagyon élvezték a lovaglást, a tűzoltóautót és a gyöngyfüzést, nem beszélve a folklór műsorról és koncertről, vagy a későbbi táncházról, alma sütésről, és tűzugrásról. A kirándulást végül, éjfél körül, a kisvonal futóhomokból történő kiszabadítása tette sokak számára még emlékezetesebbé.

Aztán rettentő gyorsan leperegtek a napok és máris eljött a következő hétvége. A szombati nap különleges volt, mert a „normál” tábori program mellett egy nemzetközi tudományos szimpózium is zajlott a konferenciateremben, a szakterület elismert szakértőinek

a részvételével (a részletes programja szintén látható a Williamses portálon). Sok szülőnek így nem csak az előadások meghallgatására nyílt lehetősége, de a szakemberekkel történő konzultációra is. A napot este a tudósokkal együtt rendezett táncház (Pogány Orsolya) zárta, ahol aprók és nagyok együtt ropták a táncot a focipálya fűvén. Volt is mit kipihenni másnap, a vasárnapi pihenőnapon. Ekkor sokan strandoltunk, kirándultunk, sőt voltak, akik vitorlázni mentek.

Végül a búcsúeste is eljött. Mindenki elérzékenyült, különösen a drága manócskák, hogy olyan gyorsan eltelt a tábor és hogy olyan sokat kell még várni a következőre. Ami nagyon megható volt, hogy bokros teendőik és a szűkös anyagi keret ellenére bizonyos szülő-tündérek kedves ajándécsomagokat készítettek az összes (sérült és nem sérült) gyerek részére.

Nagyszerű élmény volt a tábor, gyönyörű környezetben, türelmes és segítőkész személyzettel a szállodában. Rendkívül tanulságos (végre kibeszélhettük magunkat mi szülők, hiszen problémáink, sőt hasonló problémáink akadnak bőven), élményekben és fejlesztő programokban igen gazdag volt a tábor. Csodálatos volt megtapasztalni milyen is együtt lenni sérülten és nem sérülten, milyen sokat jelent a kedves segítség és az, hogy ebben a rohanó világban türelmesen kivárjuk egymást. Hálás szívvel gondolunk a Pogány házaspárra, akiknek áldozatos (nem szó...) munkája nélkül ez a tábor nem jöhetett volna létre; az összes foglalkozásvezetőre, akik a testet, vagy a lelket és a szellemet edzették kitartóan; a segítőkre, a Wili és nem Wili gyerekekre, a jó fej szülőkre. Külön köszönet a pszichológusoknak, akik az egész idő alatt egyéni pszichológiai kísérleteket végeztek több helyszínen, az agyműködés, és a szindróma jobb megismerésére, és a fejlesztés hatékonyabb módjainak kidolgozására. Hasonlóképpen a szálloda és az étterem dolgozóinak, akik nagy türelemmel és jókedvvel viselték el a nem egyszer hangos és mozgalmas napokat, átsegítve minket a kisebb technikai zökkenőkön.

A tábor létrejöttéhez anyagilag az alábbi megnyert pályázatok, és támogatók járultak hozzá:

- A MAGYAR FEJLESZTÉSI BANK Rt. nagylelkű támogatása
- A Gyermek Ifjúsági Alapprogram IFJ-GY-05-A-0013 számú pályázata
- Az EU Phare Access 2002 számú szociális mikro project programja, a Magyar Köztársaság társfinanszírozásával (No: 5748102-0204-0041)
- Az ICSSZEM 637-1/2004-0021 FOF számú pályázata
- Nemzeti Kulturális Alapprogram 7316/0038 számú pályázata
- A Fővárosi Közgyűlés Oktatási Bizottsága 14-800/2005/84 számú pályázata
- Több, mint 4000 egyéni támogató, akik segélykérő leveleinkre önzetlenül támogattak minket

Mindannyiunk nevében köszönjük a támogatásukat!

Mártonné Tóth Krisztina, Márton Zoltán és Gergő